

Velkommen til HistorieEventyr: Skattejagten Vingesus

Loge71 har udviklet et interaktivt projekt, der kombinerer spænding, læring og historisk opdagelse for børn.

Gennem en bog og et digitalt kort bliver eleverne en del af en skattejagt, hvor de udforsker byens historie og kultur.

Projektet kan tilpasses til enhver by – vores første pilotprojekt (POC) er lavet i samarbejde med Danhostel Helsingør.

Med fortællingen om Anna og Lucas, der følger spor og løser mysterier i Helsingør, bliver historie og læring gjort levende og sjov.

Oplev byen gennem børns øjne og gør læring til et eventyr!

Mysteriet om Lordens Skat

En historisk skattejagt i hjertet af Helsingør

Denne bog er lavet af: Loge71 i/s, Sct.Olaigade 10, 3000 Helsingør, www.loge71.dk Email: kontakt@loge71.dk, Cvr: 44756439 - Grafik: @Torpen

Anna og Lucas er to helt almindelige skoleelever... indtil de under en lejrskole i Helsingør opdager en gåde, der har været skjult i flere århundreder. Da de finder en mystisk inskription på en gammel mursten, bliver de kastet ud i et hæsblæsende eventyr gennem byens historiske seværdigheder.

Følg med, når Anna og Lucas bevæger sig fra Museet for Søfart til Helsingør Havn, fra Domkirken til Kronborg Slot, hvor hvert skridt bringer dem tættere på en glemt skat – en skat, der viser sig at være meget mere end bare guld og ædelstene. Undervejs lærer de om byens rige historie og får øjnene op for de hemmeligheder, der har formet Helsingør.

Men farer lurer rundt om hvert hjørne. Byens borgmester og politichef har deres egne planer for skatten, og Anna og Lucas indser hurtigt, at ikke alle ønsker, at sandheden kommer frem. Mens de står overfor vanskelige valg og uventede opdagelser, opdager de, at deres rejse kun lige er begyndt.

Mysteriet om Lordens Skat er en spændende fortælling fyldt med historie, mystik og venskab. Det perfekte eventyr for børn i alderen 8-14 år, der elsker spænding, gamle skatte og hemmeligheder fra fortiden.

Vil Anna og Lucas finde den sande skat – eller bliver de stoppet, før de opdager hele sandheden?

Prøv det aktive kort med turen fra bogen - og oplev den selv:

<https://byeventyr.dk/vandrehjem/danhostel/>

Kapitel 1: Ankomsten til Helsingør

"Jeg hedder Anna, og jeg er 12 år... og i dag skal jeg på lejrskole... Jeg hedder Anna, og jeg er 12 år... og i dag skal jeg på lejrskole... Jeg hedder Anna, og jeg er 12 år... og i dag skal jeg på lejrskole."

Anna stod foran spejlet på badeværelset og gentog den samme sætning igen og igen. Hun kunne næsten ikke tro det. Tre dage væk fra far... Tre dage væk fra alle hendes bøger. "Hvor mange mon jeg kan tage med?" tænkte hun højt og sukkede.

Hvis hun kunne, ville hun tage dem alle sammen med – men det ville nok kræve, at hendes far kørte dem i bilen, for hun havde sindssygt mange bøger. Bøger om alt muligt: historie, eventyr, kunst... og skydning.

"Anna, er du ved at være klar? Bussen kommer om lidt!" råbte hendes far fra køkkenet.

"Ja, far!" svarede Anna, selvom hun stadig ikke havde besluttet sig for, hvilke bøger der skulle med. Hun skar det ned til fire. "Fuck it," mumlede hun for sig selv, da hun pakkede dem ned i sin kuffert sammen med sit malergrej og nogle t-shirts.

Lucas sad på sin seng og stirrede på skærmen, mens han kørte endnu en kamp i FIFA. "Kom så, vi skal vinde den her..." hviskede han for sig selv. Game over – victory! "Yes!" Han vidste godt, at han burde pakke nu, men én kamp til kunne vel ikke skade?

"Lucaaaaas!" Hans mor stak hovedet ind på værelset og smilede til ham. "Husk nu at pakke noget varmt tøj. De siger, det bliver koldt om aftenen i Helsingør."

"Ja, ja, mor..." mumlede Lucas, mens han lukkede spillet ned. Han kiggede rundt i sit værelse og overvejede, hvad han skulle tage med. Han havde ikke rigtig lyst til at tage på lejrskole.

Det ville være meget federe at blive hjemme og game. Men hans mor havde insisteret på, at han skulle tage med. "Du kan ikke sidde hjemme hele tiden, Lucas," havde hun sagt. "Måske møder du nogen nye venner, hvem ved?" – "klart jeg gør," tænkte Lucas sarkastisk.

Lucas sukkede og begyndte at smide noget tøj ned i tasken.

"Nedern altså... jeg gider ikke det her..." mumlede han, men så fik han øje på sin gaming-laptop. Måske kunne han tage den med? Men... nah, det var nok ikke smart... Eller hvad?

Han pakkede den nederst i sin taske, smed et par ekstra trøjer ned i tasken og besluttede sig for at få det bedste ud af turen. Helsingør skulle være en gammel og cool by, og det kunne måske blive okay alligevel.

Da Anna ankom til skolen, holdt bussen allerede og ventede.

"Wow, en flot bus," tænkte Anna, da hun så bussen. Den var stor og lyserød, med to etager og brede panoramavinduer, der gav et fantastisk udsyn fra første sal.

Der var luksussæder både på øverste og nederste dæk, men Anna vidste med det samme, at hun ville sidde øverst, helt forrest. Hun kunne mærke en lille knude i maven, da hendes far kørte væk. Det var ikke første gang, hun skulle på lejrskole, men det her var anderledes.

Det føltes større... vigtigere.

Lærerne, Carsten og Ulla, stod ved siden af bussen og holdt øje med, at alle børnene kom ombord. Carsten, med sit lange hår og solbriller, virkede som den afslappede type, der aldrig tog noget alt for seriøst.

Han smilede og sagde roligt til Ulla, "Du ser sød ud, når du smiler." Ulla, der var meget mere alvorlig og praktisk med sin stramme knold og alvorlige blik, ignorerede kommentaren og hjalp en forælder med at finde sin datters mistede vandresko.

Lucas ankom lidt efter. Han tog sin taske og stod lidt for sig selv og spejdede efter sine venner. Der var noget ved denne tur, som han ikke kunne sætte fingeren på, men det gav ham en mærkelig følelse i maven.

Da de trådte ind i bussen, blev de mødt af buschaufføren, en mand med grånende hår og et skævt smil. "Hej, sømand," sagde han til alle børnene, efterhånden som de gik ombord. Men da Anna og Lucas nåede op til døren, kiggede han på dem og sagde: "Hej, Anna. Og hej, Lucas," som om han kendte dem.

De kiggede på hinanden, forvirrede. Anna hævede sine øjenbryn og lavede en "what?"-bevægelse. Lucas rystede på hovedet og gik videre. Hvordan i alverden kendte han deres navne?

De gik begge op på første sal, da de gerne ville sidde øverst for at få det bedste udsyn. Anna satte sig forrest, og til hendes overraskelse satte Lucas sig ved siden af hende. De havde aldrig rigtig snakket sammen før, og det føltes lidt akavet.

"Har du været i Helsingør før?" spurgte Anna.

"Nej," svarede Lucas kort. De begyndte at snakke om byen, og Anna fortalte om Helsingørs historie og seværdigheder. Lucas lyttede høfligt, selvom hans tanker mest kredsede om, hvordan han kunne få WiFi på vandrerhjemmet.

Bag dem sad Carsten og Ulla. Carsten, med sit lange hår og solbriller, virkede altid lidt fjollet, men børnene kunne godt lide ham. Han var cool på sin egen måde. Ulla derimod, med sin stramme knold og alvorlige ansigt, var den type lærer, der kunne få alle børn til at rette sig op med

blot et enkelt blik. Men i dag virkede hun lidt off.
"Hun er fucking mærkelig i dag," hviskede Anna.

"Ja, og Carsten... Hvorfor har han altid solbriller på? Selv om natten? Tror han, at han er rockstjerne?" spurgte Lucas.
"Måske er han en hemmelig agent eller noget," grinede Anna.

Da de ankom til vandrerhjemmet i Helsingør, løb børnene straks rundt om huset og ud i haven, hvorfra de kunne se Kronborg Slots tårne hæve sig i horisonten. Vandrerhjemmet var stort og imponerende. Anna kunne mærke en lille spænding i maven. "Fuck, det her bliver nok ret fedt," tænkte hun.

"Velkommen til Helsingør," sagde Ulla med en anstrengt stemme, stående ved parkeringspladsen og alle taskerne.
"Nu skal vi have fordelt jer på værelserne." Hun begyndte at dele børnene op i grupper.

Anna skulle dele værelse med to andre piger, Jojo og Hika, der var fra Finland og var startet i deres klasse sidste år. De gik hen til Carsten for at få udleveret nøglerne til deres værelse. Carsten tog sine solbriller af og blinkede til børnene. "Lad eventyret begynde," sagde han med et grin, før han satte solbrillerne på igen.

Efter at have tjekket ind på vandrerhjemmet, begyndte Anna og Lucas at udforske de nye omgivelser. De gik rundt om bygningen, og da de nåede hjørnet ved trappen ned til kælderens, stoppede Anna pludselig.

"Vent lige... Hvad fanden er det der?" sagde hun og pegede mod en mursten i væggen. På venstre side af trappen, udhugget i murstenen, stod ordet "Lord".

"Lord? Hvad fanden betyder det?" spurgte Lucas, da han gik tættere på for at undersøge det. "Det ser gammelt ud."

"Ja, men hvorfor står det her?" undrede Anna sig. "Det giver ingen mening."

"Tror du, det er en form for ledetråd?" spurgte Lucas.

"Det kan være. Måske boede der en Lord her engang... eller noget," svarede Anna. "Vi må finde ud af det."

De besluttede sig for at gå ind igen og se, om de kunne finde flere spor. Der var noget ved dette sted, der trak i dem. Det føltes som starten på noget stort... noget de bare måtte opdage.

Kapitel 2: De første spor

Efter de havde udforsket lidt rundt om vandrerhjemmet og fundet den mystiske inskription "Lord" på murstenen, gik Anna og Lucas tilbage til deres værelser. Noget ved det ord sad fast i deres hoveder. Hvorfor lige "Lord"? Hvad betød det? Det virkede som om, det ikke var tilfældigt.

Anna havde besluttet sig for at tjekke nogle af de bøger, hun havde pakket. Hun havde en bog om danske herregårde og slotte, hvor hun håbede at finde noget om Helsingør eller måske om en gammel lord. Men der var ikke noget, der passede med inskriptionen.

Lucas sad på sin seng med sin bærbare computer og prøvede at finde noget mere konkret. Han havde et kort over Helsingør åbent på skærmen. "Jeg har lagt alle de steder ind, vi har talt om," sagde han og drejede skærmen hen mod Anna. "Her er Kronborg Slot, vandrerhjemmet, Museet for Søfart og selvfølgelig havnen."

Anna lænede sig frem og kiggede nærmere. "Fedt... det giver os overblik, men hvor passer 'Lord' ind?" spurgte hun, mens hun rynkede panden. "Kan du søge på noget om en Lord i Helsingør? Måske er der noget historisk bag det?"

Lucas nikkede og begyndte at skrive. "Lord... Helsingør... inskription," mumlede han for sig selv, mens han scrollede gennem søgeresultaterne. "Vent lige... Her er noget!" sagde han og pegede på skærmen. "Der var faktisk en britisk adelsmand, der besøgte Helsingør i 1700-tallet. Ifølge nogle lokale legender gemte han noget værdifuldt i byen, men ingen har nogensinde fundet det. Nogle tror, det er en skat."

"Det giver mening," svarede Anna, mens hun stirrede intenst på skærmen. "Måske var han her længere tid, end nogen ved... eller måske efterlod han spor, der leder til skatten."

Senere den dag, mens de andre børn legede udenfor, besluttede Anna og Lucas sig for at udforske vandrerhjemmets kælder. De kunne ikke ryste følelsen af, at "Lord"-inskriftionen måtte betyde noget vigtigt. Trappen til kælderen var stejl og mørk, og luften blev køligere, jo længere de kom ned.

"Er du sikker på, vi må være her?" spurgte Lucas, mens hans stemme rungede lidt i det dunkle rum.

"Der er ingen der ser os... Det her sted er for gammelt og mystisk til ikke at blive udforsket," svarede Anna med et lille grin.

Da de nåede bunden af trappen, fandt de sig selv i et stort, støvet rum med lavt til loftet. Væggen var dækket af gamle, tunge sten, og i et hjørne stod nogle gamle trækasser stablet oven på hinanden. Anna lyste rundt med sin lommelygte, og Lucas tændte sin telefon for at tage billeder af rummet. Pludselig stoppede Anna op.

"Se!" sagde hun, mens hun pegede på noget i det modsatte hjørne. På en af de gamle trækasser var der indgraveret et symbol. Et våbenskjold.

"Det er det samme symbol som på bogen, vi fandt på nettet!" sagde Lucas ivrigt. "Det må være relateret til lorden!"

Anna nikkede. "Der er noget her. Jeg er sikker på, at vi er tæt på at finde noget mere."

De besluttede at tage billeder af symbolet og gå tilbage til deres værelser for at undersøge det nærmere. Men lige som de skulle til at vende om, hørte de en lyd. En svag, næsten udefinerbar knirken. Anna stivnede.

"Hørte du det?" hviskede hun.

Lucas nikkede. "Det lød som om, det kom fra væggen..."

De gik hen mod den ene væg, hvor lyden kom fra. En af murstenene stak en lille smule længere ud end de andre. Anna rakte hånden frem og pressede forsigtigt på den. Pludselig gav stenen efter, og et skjult rum åbenbarede sig bag den. De kiggede begge forbløffet på hinanden.

"Okay... det her bliver kun mere og mere mystisk," sagde Lucas og forsøgte at finde ud af, hvad der kunne gemme sig bagved.

"Vi må udforske det videre i morgen. Ingen må vide, vi har fundet det her endnu," sagde Anna, mens de skyndte sig at lukke rummet igen og liste op af trappen.

Tilbage på værelserne blev de enige om, at de var på sporet af noget stort. Noget, som ikke kun handlede om en gammel lord og en skat, men måske også om en større hemmelighed, som havde ligget skjult i Helsingør i flere århundreder.

Kapitel 3: Ruten begynder

Næste morgen vågnede Anna tidligt. Hun lå og stirrede op i loftet i mørket og tænkte på gårsdagens opdagelse i kælderen.

Et skjult rum? Med et symbol, der passede til det, de havde fundet online? Det måtte betyde noget. Men hvad? Hun kunne ikke vente med at finde ud af mere.

Lucas dukkede op til morgenmaden med sin computer under armen. "Okay, jeg har undersøgt lidt mere om lorden," sagde han lavmælt til Anna, mens de andre børn snakkede og frisede ved bordene. "Der er en gammel historie om, at han gemte en skat et sted her i Helsingør. Den er aldrig blevet fundet, men der er spor spredt rundt om i byen."

Anna løftede et øjenbryn. "Spor? Hvor?"

Lucas åbnede sin computer og viste Anna kortet, han havde lavet. "Jeg har samlet nogle af de steder, der kan være relevante for skatten. Se her, jeg har markeret Kronborg Slot, som vi allerede har snakket om. Derudover er der Museet for Søfart, hvor vi måske kan finde flere ledetråde.

Der er også et gammelt fyrtårn og havnen, hvor lorden efter sigende havde en hemmelig tunnel. Jeg har lagt det hele ind i en app, så vi kan følge det."

Anna så imponeret ud. "Wow, du er hurtig. Skal vi begynde ved Kronborg? Det er det mest oplagte sted."

Efter morgenmaden spurgte de lærerne, om de måtte tage til Kronborg for at "udforske lidt". Carsten, der stadig havde sine solbriller på, nikkede afslappet. "Selvfølgelig, bare sørg for at være tilbage til frokost," sagde han med et skævt smil. Ulla, der som sædvanligt så alvorlig ud, kastede et hurtigt blik på dem, men sagde ikke noget. Hun virkede optaget af sine egne tanker.

Med Carstens godkendelse i ryggen begav Anna og Lucas sig mod Kronborg Slot. Appen viste ruten tydeligt: de skulle gennem Helsingørs smalle gader, forbi flere gamle bygninger og ned til kysten, hvor Kronborg tronede majestætisk over vandet.

"Vidste du, at Kronborg var en af de vigtigste fæstninger i Europa i renæssancen?" spurgte Anna, mens de gik. "Hamlet, Shakespeares berømte karakter, skulle have boet her."

Lucas nikkede, selvom han allerede havde hørt det. "Ja, men jeg er mere interesseret i, om der er skjulte tunneller eller skattekamre."

De ankom til Kronborg og begyndte at udforske slotsgården. Appen guidede dem til forskellige punkter. De gik forbi det store porttårn og videre rundt om fæstningen, men intet skilte sig umiddelbart ud. Det var først, da de nåede til en af de gamle kanonstillinger ved muren, at Lucas bemærkede noget.

"Vent, se her," sagde han og pegede på en lille, næsten uanseelig indgravering i stenene ved kanonstillingen. Det var det samme våbenskjold, de havde fundet i kælderens.

"Det er det samme symbol!" sagde Anna ophidset. "Det må være endnu en ledetråd."

Lucas tog et billede og noterede det i appen. "Okay, så vi har nu to steder med det samme symbol. Hvad tror du, det betyder?"

"Jeg ved det ikke endnu, men vi må videre," sagde Anna. "Næste stop: Museet for Søfart."

Museet lå ikke langt fra Kronborg. Da de ankom, gik de direkte til den maritime udstilling. Museet for Søfart var fyldt med skibsmodeller, gamle navigationsinstrumenter og malerier af søslag. Anna og Lucas bevægede sig hurtigt gennem udstillingen og forsøgte at finde noget, der kunne knytte sig til den gamle lord eller symbolet fra kasserne.

"Se her," sagde Lucas pludselig og pegede på en gammel søkortudstilling. "Der er et kort over Øresund fra 1700-tallet, og se, der er markeret noget lige her ved Helsingørs havn."

Anna kiggede nærmere. "Det kunne være et hemmeligt landingssted. Hvis lorden virkelig var her, kan det være her, han ankom og gemte sin skat."

"Det giver mening," sagde Lucas og markerede stedet i deres app. "Vi må tjekke havnen ud bagefter."

Efter deres tur på Museet for Søfart gik de ned til Helsingørs havn. Den gamle havn var rolig, med både der svajede blidt i vandet. De gik langs molen og ledte efter tegn på skjulte tunneller eller noget, der kunne forklare kortet fra museet. Til deres overraskelse fandt de noget nær en gammel bygning ved havnekajen – en sten, der lignede den fra vandrerrhjemmet, hvor ordet "Lord" var indgraveret.

"Her er det igen," sagde Anna og pegede. "Det må være her, han efterlod noget vigtigt."

"Vi er på rette spor," mumlede Lucas. "Det føles som om, vi nærmer os noget stort."

Som de fortsatte deres jagt på spor, blev de mere og mere sikre på, at de var på sporet af en skjult skat – eller måske en endnu større hemmelighed. De havde nu markeret Kronborg Slot, Museet for Søfart og Helsingørs havn i deres app. Men hvad var det næste skridt? Hvor førte disse spor dem hen?

De besluttede sig for at vende tilbage til vandrerrhjemmet og diskutere deres næste træk. De vidste, at de kun havde kradset i overfladen af, hvad Helsingør skjulte. Det, de havde fundet indtil nu, var kun begyndelsen på et større mysterium..

Kapitel 4: Spor i mørket

Da Anna og Lucas vendte tilbage til vandrerrhjemmet efter deres opdagelse i kælderens, kunne de stadig ikke ryste tanken om "Lord"-inskriptionen og våbenskjoldet af sig. De følte begge, at de kun havde kradset i overfladen af noget meget større.

Skatten var stadig et mysterium, men de vidste, at de var tættere på at finde ud af sandheden. De havde allerede lokaliseret flere vigtige steder via Lucas' kort i appen, men noget manglede stadig for at binde det hele sammen.

"Vi er nødt til at få fat i flere spor," sagde Anna, mens hun sad på sin seng og kiggede på kortet i Lucas' app.

"Kronborg, havnen, og Museet for Søfart har været vigtige, men det føles som om, der er mere derude."

Lucas nikkede, mens han fumlede med sin laptop. "Jeg har søgt på flere historiske kilder om Helsingør. Der er noget om en gammel tunnel, som løber fra Kronborg til et sted nær havnen. Hvis det er rigtigt, kan vi måske finde en af indgangene her i byen."

"En tunnel?" spurgte Anna spændt. "Det lyder som det perfekte sted at gemme en skat. Vi er nødt til at finde den."

De besluttede sig for at tage tilbage til byen og lede efter flere spor. Det første sted, de besøgte, var igen Kronborg Slot. Denne gang var de mere fokuserede på at finde den tunnel, Lucas havde læst om.

"Okay," sagde Lucas, mens han kiggede på sin app. "Hvis der er en tunnel, skal den være i nærheden af et af tårnene eller en af de skjulte kældre i slottet. Måske under en af kanonstillingerne, som vi kiggede på i går."

Anna gik foran, mens hun studerede omgivelserne. De gik langs med den ydre mur og holdt udkig efter alt, der kunne indikere en skjult indgang. Det var dog først, da de gik om bag en stor statelig statue af Frederik 2., at Anna lagde mærke til noget.

"Vent, se her!" udbrød hun og pegede på en uanseelig metalplade i jorden. Pladen var gammel og rusten, men det var tydeligt, at den kunne dække noget større.

Lucas bøjede sig ned og kiggede på pladen. "Det kunne være indgangen til tunnelen," mumlede han. "Men hvordan får vi den åbnet?"

De begyndte forsigtigt at lirke ved pladen, men den sad fast. Pludselig blev deres anstrengelser afbrudt af en velkendt stemme bag dem.

"Hvad laver I herude?" spurgte Carsten, deres lærer, med et lille grin, mens han kom gående med sine evige solbriller på. Han havde tydeligvis ikke bemærket, hvad de var i gang med, og var mere optaget af at slentre rundt.

Lucas og Anna frøs et øjeblik, men smilede så hurtigt. "Bare... undersøger noget til vores projekt," sagde Lucas hurtigt.

Carsten nikkede langsomt. "Jaja, bare I passer på. Kronborg er en gammel bygning, og man ved aldrig, hvad man kan falde over," sagde han med et glimt i øjet, inden han gik videre.

Da han var ude af syne, trak Anna vejret dybt. "Det var tæt på," hviskede hun. "Men vi må vende tilbage i aften, når der ikke er nogen."

Da aftenen faldt på, og alle de andre børn på vandrerhjemmet var optaget af deres aktiviteter, listede Anna og Lucas ud igen. Bevæbnet med lommelygter og Lucas' app, begav de sig endnu en gang mod Kronborg.

Der var noget ved nattens mørke, der gjorde hele stedet endnu mere mystisk. Murenes skygger strakte sig lange og spøgelsesagtige, og vinden susede blidt, som om den forsøgte at fortælle dem noget.

De nåede frem til pladen, og denne gang havde de medbragt et lille koben, som Lucas havde fundet på vandrerhjemmet.

Efter nogle anstrengelser fik de løftet pladen. Under den åbenbarede der sig en gammel, stenet trappe, der førte dybt ned i mørket.

"Det her er det," sagde Anna med en blanding af spænding og frygt. "Tunnelen."

Lucas lyste ned ad trappen. "Er du klar?"

Anna nikkede. "Lad os finde ud af, hvad der er dernede."

De begyndte langsomt at bevæge sig ned ad trappen, og da de nåede bunden, fandt de sig selv i en lang, snæver tunnel, der strakte sig i begge retninger. Luften var tung og fugtig, og væggene var dækket af mos og spindelvæv. Tunnelen så ud til at have været forladt i mange, mange år.

Da de fortsatte ned gennem tunnelen, kunne de mærke, at de var på sporet af noget stort. Pludselig stoppede Anna op. Hun havde lagt mærke til noget på væggen – endnu et våbenskjold, identisk med det, de havde fundet tidligere.

"Det er det samme symbol igen!" sagde hun. "Vi er tæt på."

Lucas kiggede på symbolet og så derefter ned ad tunnelen. "Lad os se, hvor den fører hen. Måske finder vi skatten."

De fortsatte videre, og tunnelens mørke syntes at blive tykkere. Men der var ingen vej tilbage. Anna og Lucas var fast besluttet på at finde ud af, hvad der ventede for enden af denne mystiske tunnel.

Kapitel 5: Helsingørs glemte historier

Med nyopdaget entusiasme satte Anna og Lucas kurs mod deres næste destination. Den tidligere dag havde de fundet det mystiske våbenskjold ved Kronborg, men de vidste, at flere spor måtte være skjult rundt om i byen.

Byens gamle bygninger og smalle gader emmede af historie, og Anna kunne ikke lade være med at føle, at de gik i fodsporene på dem, der havde været her længe før dem.

"Det er vildt at tænke på, at Helsingør har eksisteret i flere hundrede år," sagde Anna, mens de gik mod **Museet for Søfart**. "Folk har sejlet ind og ud af denne havn lige siden middelalderen. Byen var engang en af de rigeste i Danmark."

Lucas, der normalt ikke var så optaget af historie, nikkede, mens han studerede appen på sin telefon. "Ja, det er ret vildt, men jeg er mere interesseret i, om lorden gemte noget her. Det virker som et perfekt sted at skjule noget, når man tænker på alle de skibe, der kom og gik."

De ankom til **Museet for Søfart**, et moderne bygningsværk, der stod i kontrast til Kronborgs gamle mure, men som rakte dybt ind i fortidens verden. Da de gik ind i museet, kunne Anna næsten fornemme stemmerne fra fortidens søfolk, som havde sejlet ud fra Helsingør for at erobre eller handle.

"Se det her," sagde Anna og pegede på en af udstillingerne. "Øresundstolden."

Lucas så undrende på hende. "Hvad er det?"

Anna trådte tættere på. "Øresundstolden var en skat, som alle skibe, der sejlede gennem Øresund, skulle betale til den danske konge. Det var derfor, Helsingør blev så rig – alle skibe måtte stoppe her for at betale tolden. Det gjorde kongen og byen ekstremt magtfulde."

"Wow, det giver mening, hvorfor en adelsmand ville komme hertil," sagde Lucas og lænede sig ind over kortet i montren. "Og hvis han gemte en skat, kunne det være noget, han havde samlet gennem handel."

De bevægede sig videre gennem museet, hvor store skibsmodeller hang fra loftet, og gamle navigationsinstrumenter lå udstillet. Anna blev fascineret af tanken om, hvordan sømænd i gamle dage måtte navigere uden moderne teknologi, blot med kompas og stjernekort.

Efter deres tur gennem Museet for Søfart gik de ned til **Helsingør Havn**, hvor skibene engang havde lagt til for at betale tolden. Nu var det moderne færger, der transporterede folk til Sverige, men havnens historie var stadig mærkbar.

"Forestil dig alle de gamle skibe, der lagde til her," sagde Anna og kiggede ud over vandet. "Kaptajner fra hele verden, der skulle forhandle om tolden. Der må have været nogle store personligheder."

Lucas så sig omkring og forsøgte at forestille sig scenen, mens han kiggede på de moderne skibe. "Hvis vores lord virkelig gemte noget, kunne han have brugt havnen til at smugle det ind. Måske har han skjult det i en af de gamle lagerbygninger."

De gik videre langs kajen og passerede en af de ældste bygninger i havnen. "Se den her bygning," sagde Anna og pegede på en lagerbygning, der stak ud mellem de andre. "Den er over 200 år gammel. Det er ikke svært at forestille sig, at der kan være blevet smuglet noget her."

Deres næste stop var **Helsingør Domkirke**, en monumental bygning, der strakte sig mod himlen med sine tårnhøje spir. Da de trådte indenfor, blev de mødt af en rungende stilhed og en følelse af noget gammelt og helligt. Domkirken var bygget i 1500-tallet og havde været vidne til mange begivenheder gennem byens historie.

"Der må være noget her," sagde Anna og kiggede rundt i det store kirkerum. "Denne kirke har stået her siden reformationen. Tænk på alt, hvad der er sket her gennem tiden – konger, krige og alliancer."

Lucas kiggede på kirkens hvide, buede lofter og de store vinduer med farvet glas. "Hvis lorden virkelig var en vigtig person, ville han måske have haft noget at gøre med kirken. Måske er der et spor her."

Anna bevægede sig hen mod en af de store stensøjler tæt ved alteret. "Se her," sagde hun pludselig og pegede på et våbenskjold, der var indgraveret i stenen. "Det er det samme symbol, vi fandt før!"

Lucas kom hurtigt over til hende og kiggede nærmere. "Og der er også en dato... 1745."

Anna skrev hurtigt datoen ned i sin notesbog. "Vi er nødt til at finde ud af, hvad der skete i Helsingør i 1745. Det kan være nøglen til hele mysteriet."

Med deres nye fund besluttede de at fortsætte til deres sidste destination: **Kronborg Slot**. Denne gang vidste de, at slottet ikke blot var en gammel turistattraktion, men et vigtigt knudepunkt for deres jagt på skatten. Slottets historie, som en af Europas vigtigste fæstninger i renæssancen, havde altid fascineret Anna.

"Vidste du," begyndte Anna, mens de gik mod slottet, "at Kronborg engang var en af de mest magtfulde fæstninger i Europa? Det var herfra, Danmark kontrollerede Øresund og dermed handelen mellem Østersøen og resten af verden."

Lucas nikkede, mens han så op på slottets mægtige mure. "Det giver mening. Hvis vores lord var i Helsingør for at handle eller måske gemme noget, ville Kronborg være det oplagte sted at gøre det."

De trådte ind på slotsgården, hvor de tidligere havde fundet det første våbenskjold. Men denne gang vidste de præcis, hvad de ledte efter. Efter at have undersøgt området, fandt Lucas en løs sten i muren, præcis som de havde håbet på.

"Her er den!" sagde han ivrigt og begyndte at lirke stenen fri. Bag den åbenbarede der sig en smal passage, som ledte dem dybere ind i slottets fundamenter.

"Det her er det," sagde Anna spændt. "Vi er tæt på at finde noget stort."

De krøb gennem passagen, og da de kom ud på den anden side, stod de i et mørkt, fugtigt rum dybt under Kronborg. Det føltes som en verden fjern fra den travle slotsgård ovenover. Der, midt i rummet, stod en stor, gammeldags kiste.

"Vi har fundet den," hviskede Lucas.

Kapitel 6: Skatkammeret under Kronborg

Lucas' hånd rystede en smule, da han greb fat i kanten af den gamle kiste. Det mørke, fugtige rum under Kronborg virkede endnu mere klaustrofobisk nu, hvor de vidste, at de var ved at afsløre noget, der havde været skjult i århundreder. Deres lommelygters skær reflekterede let på den slidte træoverflade af kisten, der bar tydelige mærker af tidens tand.

"Kan du mærke det?" hviskede Anna, mens hun holdt blikket fastlåst på kisten. "Vi står midt i noget historisk. Det her er måske det, som lorden gemte."

Lucas nikkede og trak vejret dybt. "Lad os åbne den."

Med et beslutsomt ryk trak de sammen låget af kisten. I samme øjeblik blev deres øjne fanget af et skinnende syn. Kisten var fyldt med guld – smykker, mønter og ædelstene, der lå spredt ud som et overdådigt tapet af rigdomme. Det var næsten som om, tiden stod stille.

"Det er ægte," sagde Lucas i en næsten hviskende tone. "Ægte guld."

Anna bøjede sig ned og tog en af de tunge mønter op. Hun drejede den i lyset fra sin lommelygte. "Jeg kan næsten ikke tro det. Det her er virkelig lordens skat. Han må have samlet alt det her i løbet af sine handler i Helsingør."

Før de kunne nå at glæde sig over deres fund, blev den tunge stilhed i rummet brudt af lyden af skridt. Tunge, bestemte skridt. Anna og Lucas vendte sig om, lige tids nok til at se to skikkelser dukke op i den smalle passage.

Det var borgmesteren, **Kiær**, og den frygtindgydende politichef, **Helmer Hård**.

Kiær trådte ind i rummet med et selvsikkert smil på læben. "Ah, der har vi det. Helsingørs skat." Hendes blik faldt på Anna og Lucas. "Godt klaret, børn, men nu er det vores tur til at tage over."

Helmer Hård gik uden at sige et ord direkte hen til kisten og begyndte at undersøge indholdet. Hans grove, knudrede hænder rodede gennem guldets, mens han nikkede tilfreds.

"Alt dette vil redde Helsingør," sagde Kiær og strøg hånden gennem sit hår. "Vi står med en økonomisk katastrofe i hænderne. Det her vil rette op på kommunens underskud."

Lucas stirrede vantro på hende. "Det kan I da ikke! Det er en historisk skat! Det tilhører ikke jer."

Kiær lo lavmælt. "Åh, men vi har mere brug for det, end I tror, min dreng. Helsingør må genoprettes. Vi har ikke råd til at lade guldets samle støv hernede."

Politichefen begyndte at fylde guldets i en stor, sort taske, mens Anna og Lucas så hjælpeløst til. "Hvordan kan de bare tage det?" hviskede Anna. "Det her tilhører fortiden."

"Det er præcis derfor, de tager det," sagde Lucas frustreret. "De er ligeglade med historien. Det handler kun om penge for dem."

Kiær og Helmer Hård fyldte taskerne med de tunge guldmønter, indtil kisten næsten var tom. "Det her vil blive vores redning," sagde Kiær triumferende, før hun vendte sig om og begyndte at gå ud af tunnelen. Helmer fulgte tavst efter, med taskerne fulde af guld.

Anna og Lucas stod tilbage i det mørke rum og stirrede ned i den nu næsten tomme kiste. Det, de havde arbejdet så hårdt for at finde, var blevet taget fra dem lige for næsen af.

"Det er så uretfærdigt," mumlede Lucas og sparkede til en løs sten på gulvet. "Vi fandt skatten, og de tog den bare."

Anna stirrede stadig på kisten, men noget ved bunden fangede hendes opmærksomhed. "Vent lige," sagde hun og bøjede sig ned. "Bunden... den ser forkert ud."

Lucas så op. "Hvad mener du?"

Anna bankede let på bunden. "Lyt. Det lyder hult."

Med et beslutsomt ryk trak hun bunden op og åbenbarede en skjult lomme under guldets. Der, i stedet for endnu mere guld, lå et gammelt, falmet stykke pergament. Anna tog det forsigtigt op og foldede det ud. De stirrede begge på de fine, men nu næsten udviskede håndskrevne ord.

"Tillykke, du har fundet det første spor. Men dette er kun begyndelsen. Den sande skat ligger skjult i en by mod nord. Sporene vil føre dig videre, men vær opmærksom – ikke alle ønsker, at sandheden bliver afsløret."

Anna kiggede op på Lucas, og de udvekslede et blik af ren forundring og spænding. "Der er mere," sagde hun. "Det her er ikke slut endnu."

Lucas nikkede langsomt, mens et lille smil bredte sig på hans læber. "Vi har kun lige begyndt."

De foldede pergamentet sammen og skyndte sig tilbage gennem tunnelen. Udenfor ventede en ny dag, men de vidste begge, at et endnu større eventyr lå forude – et, der ville føre dem til en by mod nord og endnu flere mysterier.

Kapitel 7: Et nyt kapitel begynder

Anna og Lucas stod ude i dagslyset foran Kronborg Slot. Solen var begyndt at gå ned over Øresund, og en kølig brise blæste fra havet. Det var som om, hele verden havde ændret sig, siden de først satte foden på slotsgården tidligere på dagen. De havde fundet noget, som ikke mange før dem havde set – men guldets, der kunne have løst mysteriet, var blevet revet fra dem.

Alligevel kunne de ikke ryste følelsen af, at deres eventyr var langt fra forbi.

Lucas rakte hånden frem og tog pergamentet op af sin lomme igen. De havde læst ordene flere gange, men det virkede stadig som noget taget ud af en gammel fortælling.

"Den sande skat ligger skjult i en by mod nord."

"Tror du, det er rigtigt?" spurgte Lucas og studerede de gamle, falmede ord. "At der virkelig er mere at finde?"

Anna nikkede langsomt, mens hun stirrede ud over vandet. "Det tror jeg. Det her var ikke bare en tilfældig skattejagt. Alt det, vi har opdaget, leder til noget større. Lorden efterlod noget, som ingen har fundet endnu – noget, der måske ændrer alt, hvad vi ved om Helsingør."

Lucas skubbede forsigtigt pergamentet ned i sin taske igen og vendte sig mod Anna. "Men hvordan skal vi finde ud af, hvor vi skal hen? En by mod nord... Det kan være hvilken som helst by."

Anna smilede skævt og trak på skuldrene. "Jeg tror, vi må gøre, hvad vi er gode til. Vi har kortlagt hele Helsingør. Vi kan gøre det igen. Vi skal bare samle flere spor, indtil vi ved præcis, hvor vi skal."

De begyndte at gå langsomt væk fra Kronborg og hen mod vandrerhjemmet, mens de diskuterede deres næste skridt. De vidste begge, at det ikke ville blive nemt, men de følte sig mere selvsikre nu end nogensinde før. Deres erfaringer i Helsingør havde lært dem meget – om byen, om dens historie, og om sig selv.

"Tror du, vi nogensinde får guldets tilbage?" spurgte Lucas, mens han sparkede en løs sten ned ad vejen.

Anna grinede og rystede på hovedet. "Jeg er ikke sikker på, at guldets er det vigtigste længere. Der er noget større her. Det her handler om historien – noget, der har været skjult i hundrevis af år. Lorden vidste, at nogen som os ville finde sporene til sidst."

Lucas nikkede. "Måske har du ret. Men vi er nødt til at finde ud af, hvorfor han gemte det. Og hvorfor nogen ikke ønsker, at vi finder det."

Da de nåede tilbage til vandrerhjemmet, stod Carsten udenfor med sine karakteristiske solbriller, selvom solen næsten var forsvundet. Han viftede med hånden og råbte over gården: "Nå, eventyrere! Har I fundet noget spændende?"

Lucas og Anna udvekslede et hurtigt blik, før Anna svarede med et grin: "Ikke noget, du ville tro på, Carsten."

"Åh, det er jeg nu ikke så sikker på," sagde han med et skævt smil. "Helsingør er fuld af gamle hemmeligheder, hvis man ved, hvor man skal kigge."

Lucas rystede på hovedet og smilede. "Han har ingen anelse."

Inden de gik indenfor, kiggede Anna sig en sidste gang over skulderen mod Kronborg Slot. De havde fundet skatten, men det føltes, som om der var noget meget større, der ventede. De gamle mure havde holdt på mange hemmeligheder, men den sande skat var stadig derude – i en by mod nord.

De gik indenfor og begyndte at pakke deres ting, velvidende at deres rejse ikke var slut. Der var flere ledetråde at finde, flere mysterier at løse. De måtte tage afsted, før nogen andre fandt den sande skat, og før nogen forsøgte at stoppe dem.

Da de næste morgen steg ombord på bussen, kunne de ikke lade være med at føle spændingen over det, der ventede dem. Deres eventyr i Helsingør havde været begyndelsen på noget større, og nu vidste de, at der var meget mere derude, som kun ventede på at blive opdaget.

Bussen trillede ud af Helsingør, og Anna sad forrest med blikket rettet mod horisonten. Hun foldede pergamentet ud igen og lod sine øjne glide over de falmede ord: **"Sporene vil føre dig videre, men vær opmærksom – ikke alle ønsker, at sandheden bliver afsløret."**

Lucas, der sad ved siden af hende, lænede sig frem. "Er du klar til det næste skridt?"

Anna smilede og nikkede. "Ja, jeg er klar."

De vidste begge, at de ikke kun jagtede en skat. De jagtede sandheden – og måske noget langt større, end de nogensinde kunne have forestillet sig.....To be continued